

וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו, וְדָרְוּ לִיה מִגְּאוֹתֶיהָ.
 וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לָא נִיחָא קַמִּיה מְכַל בְּנֵי
 דִּיעֲקֹב לְמַהוּי שׁוֹלְטָנָא דְּמַלְכוּתָא דְּעֵלְמִין, אֶלְא
 לִיהוּדָה. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם מט י) לֹא יִסּוּר שְׁבֻט
 מִיהוּדָה וְכוּ' וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים, הוּא בְּלַחֲדוּי, וְלֹא
 לְשָׂאֵר בְּנֵי דִּיעֲקֹב, וְהֵינּוּ מְלִתָּא דְּהָהּ אֲמַר אָבוּי.

וְתוֹ שְׁמַעְנָא, מַאי חָמָא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמִיחָב שׁוֹלְטָנוּתָא לִיהוּדָה מְכַל שְׂאֵר אָחִיו.
 אֶלְא, אִסְתַּכֵּל קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשָׁמִיה הַגְּדוֹל
 דְּהָהּ רָשִׁים בְּשָׁמִיה דִּיהוּדָה, וּבְגֵינִיה אֲשֻׁלְטִיה עַל
 כָּלָא, וְשׁוֹלְטִנִּיה לֹא תַעֲדִי. אַתָּא ר' דּוּסְתָא
 וּנְשָׁקִיה בְּרִישִׁיה.

שְׁמַע רַבִּי אֶלְעָזָר, וּנְפַק לְגַבִּיהוֹן, אֲמַר אֶתוֹן
 מֵאִרְיָהוֹן דְּמַתִּיבְתָא עֵילְאָה, פְּלַגוּתָא

לשון הקודש

וְעוֹד שְׁמַעְתִּי, מַה רָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְתַת שְׁלֹטוֹן לִיהוּדָה מְכַל שְׂאֵר
 אָחִיו? אֶלְא הַסְתַּכֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּשֵׁמוֹ הַגְּדוֹל שְׁהִיה רְשׁוּם בְּשֵׁמוֹ שֶׁל
 יְהוּדָה, וּבְגֵלְלוֹ הַשְּׁלִיטוֹ עַל כָּל וְשְׁלֹטוֹנוֹ
 לֹא יִסּוּר. בָּא רַבִּי דּוּסְתָא וּנְשָׁקוּ
 בְּרִישׁוֹ.

שְׁמַע רַבִּי אֶלְעָזָר, וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם. אֲמַר,

וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו, שֶׁהִסְרִיחוּ
 מִגְּאוֹתָיו. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין גִּיח
 לְפָנָיו מְכַל בְּנֵי יַעֲקֹב לְהִיזוֹת שְׁלִיטָה
 מַלְכוּתָה שֶׁל עוֹלָמִים, אֶלְא רַק לִיהוּדָה.
 זֶהוּ שְׁבֻטוֹב (שם מט) לֹא יִסּוּר שְׁבֻט מִיהוּדָה
 וְכוּ' וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים. הוּא לְבַדּוֹ, וְלֹא
 לְשָׂאֵר בְּנֵי יַעֲקֹב, וְהֵינּוּ הַדְּבָר שְׁהִיה
 אוֹמַר אָבוּי.

וּשְׁלִימָתָא אֵייתוּ גַבְאֵי, וְתַחֲמוּן וְתִיחוּן. מַה דְּלֵא
 הָזֶה גָּלִי לְעֵלְמוּן, דְּכַתִּיב (שמות לג כ) כִּי לֹא יֵרָאֵנִי
 הָאָדָם וְחַי. וְאַתּוּן תַּחֲמוּן וְתִיחוּן.

יְתַבּוּן קַמֵּיהּ, אֲשֶׁתִּיק, וְאֵינוּן אֲשֶׁתִּיקוּ. עָאֵל
 לְאַדְרוּנָא, שָׁמַע תְּהוּא קָלָא דְהָזֶה אָמַר,
 אֵימָא לֹון מָה דְאֵינוּן בְּעָאן, דְּזַכְּאִין אֵינוּן. עַד
 דְּנַחֲת, רַמֶּשׁ לִילֵיא. אָכְלוּ. עַד דְּהוּוּ אָכְלִי,
 אֲשֶׁתִּיק, וְאֵינוּן אֲשֶׁתִּיקוּ. בַּד אָכְלוּ, קָמוּ לְמַשְׁכַּב,
 אָמַר לֹון אֵי אֵית מְנַכּוּן, דְּשָׁמַע מִילְתָּא לֵימָא לִי.

פְּתַח רַבִּי דוּסְתָאֵי וְאָמַר, אָנּוּן סְכָרָא נְסִבּוּר,
 וְטִיבּוּ לְמִינְדַע, אֵת אֵימָא לָן. אָמַר לֹון,
 שְׁמַעְתּוּן הַאי מִילְתָּא דְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל
 הַקּוּרָא קָרִית שָׁמַע בְּתַקְנָה עַל מַטָּתוּ, נְשַׁמְתּוּ
 עוּלָה לְשׁוּט בְּאַרְצֵן חַחֲיִים. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שה"ש

לשון הקודש

בְּעוּדָם אוּכְלִים, שְׁתַּק, וְהֵם שְׁתַּקּוּ.
 כְּשֶׁאָכְלוּ, קָמוּ לְשַׁכַּב. אָמַר לָהֶם: אִם יֵשׁ
 מִכֶּם שֶׁשָּׁמַע דְּבַר, שִׂיאֵמַר לִי.

פְּתַח רַבִּי דוּסְתָאֵי וְאָמַר, אָנּוּן סְכָרָא
 נְסִבּוּר, וְטִיב לְדַעַת, אֵתָּה אָמַר לָנוּ. אָמַר
 לָהֶם, הַשְּׁמַעְתֶּם הַדְּבָר הַזֶּה שֶׁאָמַר רַבִּי
 יִצְחָק? כָּל הַקּוּרָא קָרִיאַת שָׁמַע בְּתַקְנָה
 עַל מַטָּתוּ, נְשַׁמְתּוּ עוּלָה לְשׁוּט בְּאַרְצֵן

אַתֶּם בְּעַלֵי הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיזוּנָה, חֲצִי וְשָׁלֵם
 תֵּבֵאוּ אֵלַי, וְתִרְאוּ וְתַחֲיוּ מַה שְׁלֵא הָיָה
 גָּלוּי לְעוֹלָמִים, שְׁפָתוֹב (שמות לב) כִּי לֹא
 יֵרָאֵנִי הָאָדָם וְחַי, וְאַתֶּם תִּרְאוּ וְתַחֲיוּ.

יִשְׁכְּבוּ לְפָנָיו. הוּא שְׁתַּק וְהֵם שְׁתַּקּוּ. נִכְנַס
 לְחֶדְרָא, וְשָׁמַע אוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁהָיָה אוֹמֵר:
 אָמַר לָהֶם מַה שְׁהֵם רוּצִים, שְׁצַדִּיקִים
 הֵם. עַד שֶׁיִּרְדָּה, הָעָרִיב הַלֵּילָה. אָכְלוּ.

ג (ז) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל. אָמְרוּ
לִיָּה לֵימָא מָר.

אָמַר לֹזֵן, בְּקִרְיַת שְׁמַע אֵיִת שְׁתִּין אֶתְוּוֹתָא
יְדִיעָאן, עַד וּבִשְׁעָרֶיךָ. וְעַל כָּל אֶת וְאֶת
אֵיִת סוּד יִקְרָא דְמַלְכוּתָא קְדִישָׁא, דִּשְׁלִיטָא
עֵילָאָה. וּפּוֹלְחָנֵיהּ דְּבַר נֶשׁ קַמֵּיהּ, עַד דִּיקָרַב
דְּעֵתִיָּה, לְכוּרְסֵי יִקְרָא דְמַלְכוּתָא קְדִישָׁא.

וּבְהַהוּא שְׁעֵתָא, נָסִיב לֹזֵן מִן פּוּמִיָּה מְאָרִיָּה
דְּאֶפְיָא, דִּי שְׁמִיָּה בְּשֵׁמָא דְמָרִיָּה, וְהוּא
אַפִּיק לְהוֹן לְעֵילָא עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶן דְּצַדִּיקֵיָּא, קַמֵּי
מַדְבְּחָא יִקְרָא דְלְעֵילָא.

וְנָסְבִין לֹזֵן, שְׁתִּין מִלְּאָכִין, דְּסַחְרִין כּוּרְסֵי יִקְרָא,
כָּל חַד וְחַד אֶת חַד, וּמְזַמְרִין בְּהוֹן כָּל
לִילֵיָּא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים כו ד) וְלָקַח הַכֹּהֵן

לשון הקודש

הַכְּבוֹד שֶׁל הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה.
וּבְאֹתָהּ שָׁעָה לּוֹקַח אוֹתָם מִפְּוֵי בְּעַל
הַפְּנִים, שְׁשֵׁמוֹ בְּשֵׁם אֲדוֹנוֹ, וְהוּא מַעֲלָה
אוֹתָם לְמַעֲלָה עִם נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים לְפָנֵי
מִזְבַּח הַכְּבוֹד שֶׁלְמַעֲלָה.

וְנוֹטְלִים אוֹתָם שְׁשִׁים מִלְּאָכִים
שְׁמַקִּיפִים אֶת כֶּסֶף הַכְּבוֹד, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד אוֹת אַחַת, וּמְזַמְרִים בָּהֶם כָּכֵל

הַחַיִּים. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שִׁיר א) שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל. אָמְרוּ לוֹ,
יֵאמֶר רַבְּנָא!

אָמַר לָהֶם, בְּקִרְיַת שְׁמַע יֵשׁ שְׁשִׁים
אוֹתִיּוֹת יְדוּעוֹת עַד וּבִשְׁעָרֶיךָ, וְעַל כָּל
אוֹת וְאוֹת יֵשׁ סוּד כְּבוֹד הַמַּלְכוּת
הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַשְּׁלִיטָה הָעֲלִיוֹן, וְעַבְדֵּת
הָאֲדָם לְפָנָיו, עַד שְׁיִקָּרַב דְּעֵתוֹ לְכֶסֶף

הַטָּנָא מִיַּדְךָ וְהַנִּיחוּ לְפָנַי מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ. וְלָקַח
הַכֹּהֵן, דָּא הוּא מַטְטְרוּן, הַטָּנָא, אֵלִין שְׁתִּין
אֶתְוּתָא דְקָרִית שְׁמַע דְּלִילָא.

אוֹלִיף לְהוּ, נָפַק נְשַׁמְתְּהוֹן מְנִייהוּ, וְחָמוּ מַה
דְּחָמוּ, וְאִיתְעָרוּ. אָמַר חַד לְחַד, לָא
נִיתִיב כָּאן, לִית אֲנִן חֲזִיין לְהַאי. מַאן דְּאִיְהוּ
מְלֹאכָא עִילָאָה, לְחַוּי בְּהַאי יָקָר. מַאי הִנּוּחַ
דְּעַתִּייהוּ. חֲזוּ דְמְלֹאכְבִּיא דְחִיין לְהוּ לְבַר,
וְאַצְטְעָרוּ, עַד דְּחָמוּ מַאי דְּחָמוּ, וְנְשַׁמְתִּיה דְּרַבִּי
אֶלְעָזָר אַעֲבַר לְהוּ, וְאַשְׁתַּזְיִבוּ.

חָמוּ לְהַהוּא כְּהֵנָּא רַבָּא, דְּאַתָּא לְקַבְּלָא אוֹלְפִינִיה
דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, וְאָמַר, רַבָּה קַדִּישָׁא, סָק סָק,
אָמַר לִיה, (שה"ש א ד) מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּעָה. אָמַר
לִיה, מַאן אֵלִין גַּבְּךָ. אָמַר לִיה רַבְרַבִּי דְרָא אֵינּוּן.

לשון הקודש

מה היתה דעתם? ראו שמלאכים דוחים אותם החוצה, והצטערו. עד שראו מה שראו, ונשמתו של רבי אלעזר העבירה אותם, ונצלו.

ראו את אותו הכהן הגדול שבא לקבל את לפודו של רבי אלעזר, ואמר: גדול קדוש, עלה עלה. אמר לו: משכני אחריך נרועה. אמר לו: מי אלה אצלך? אמר לו: גדולי הדור הם. אמר לו: אין לי רשות,

לילה. זהו שכתוב (דברים כו) ולקח הכהן הטנא מיִדְךָ וְהַנִּיחוּ לְפָנַי מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ. ולקח הכהן – זהו מטטרוֹן, הַטָּנָא – אלו ששים אותיות של קריאת שמע של הלילה.

למד אותם, יצאה מהם נשמתם וראו מה שראו, והתעוררו. אמר אחד לאחד: לא נשב כאן, איננו ראויים לזה. מי שהוא מלאך עליון, יהיה בכבוד הנה.

אָמַר לִיָּה לִית לִי רְשׁוּתָא, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אָמַר לִי לְקַבְּלָא אַפְּךָ, וְאַנָּא עֵיילָנָא קַמִּיה, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, (שם) הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ. וּבְחִיךְ
קוּדִישָׁא כָּל חִילֵי דְשָׁמַיָא, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּךְ, לְכָל צְדִיקָיָא, עֶבֶד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְמַטְרוֹן שַׁר הַפְּנִים, דִּים לָק
נִשְׁמַתִּיהוּ לְעֵילָא. הוּא אוֹמַר סָק סָק, וְנִשְׁמַתִּיה
אֲתִיב לִיָּה וְאוֹמַר, מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֲנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ. הוּאִיל וְרַעוּתִיה דְּאַנָּא עֵייל לְאִידְרִין
עֵילָאִין נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
קמט ה) יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד, דָּא מַטְרוֹן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנִשְׁמַתוּ שְׁל אוֹתוֹ
צְדִיק עוֹלָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹשֶׂה
לוֹ הַבְּטָחָה, וּמְבַרְךְ לוֹ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, אַחַר

לְשׁוֹן הַקּוּדִשׁ

אוֹמַר עֵלָה עֵלָה – וְנִשְׁמַתוּ מְשִׁיבָה לוֹ
וְאוֹמַרְת מְשַׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֲנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ. הוּאִיל וְרַצוֹנִי שְׁאֲנִי אֶפְנִים
לְחֲדָרִים הָעֲלִיזִים, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ.
זְהוּ שְׁכָתוּב (תהלים קמט) יַעֲלוּ חֲסִידִים
בְּכַבּוֹד, זֶה מַטְרוֹן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנִשְׁמַתוּ
שְׁל אוֹתוֹ צְדִיק עוֹלָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

שְׁהַרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לִי לְקַבְּלָ
פְּנִיךָ, וְאַנִי נִכְנָסְתִי לְפָנָיו. זְהוּ שְׁכָתוּב
(שיר א) הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיוֹ. וּבְחִיךְ
קוּדִישׁ, כָּל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם, נְגִילָה
וְנִשְׁמַחָה בָּךְ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּךְ, לְכָל הַצְּדִיקִים,
עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְמַטְרוֹן שַׁר
הַפְּנִים, שְׁנִיעֵלָה נִשְׁמוֹתֵיהֶם מֵעֵלָה. הוּא

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה
 לֵאמֹר אֵל תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ שְׂכָרְךָ תִּרְבֶּה
 מְאֹד. אֵל אַבְרָם, זֹו הִיא הַנְּשָׂמָה. בְּמַחְזָה, כְּשֶׁהוּא
 שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ. וּמָה אוֹמֵר לוֹ, אֵל תִּירָא אַבְרָם
 אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ שְׂכָרְךָ תִּרְבֶּה מְאֹד.

דְּבַר אַחַר בְּמַחְזָה, זֶהוּ שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת כד יז) וּמְרָאָה
 כְּבוֹד ה' פָּאֵשׁ אוֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר. וְזֶהוּ
 מַטְטֵרוֹן, הַמּוֹלִיכוֹ לְפָנַי בּוֹרְאוֹ.

דְּבַר אַחַר אָמַר רַבִּי תַנְחֻם, מַה פְּתִיב לְמַעְלָה
 מִן הָעֲנִיָּן, רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים, וּכְתִיב
 בַּתְּרִיָּה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל
 אַבְרָם. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁהַנְּשָׂמָה יוֹשֶׁבֶת וְנִזְוִינֵת
 מֵאוֹתוֹ הָאֹזֵר שֶׁל מַעְלָה, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בּוֹ. דְּאָמַר רַבִּי
 תַנְחֻם, לְבוּשׁ הַנְּשָׂמָה לְעוֹלָם הַבָּא, הוּא אוֹזֵר זֹהַר

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

וּמְרָאָה כְבוֹד ה' פָּאֵשׁ אוֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ
 הָהָר. וְזֶהוּ מַטְטֵרוֹן, הַמּוֹלִיכוֹ לְפָנַי
 בּוֹרְאוֹ.

דְּבַר אַחַר, אָמַר רַבִּי תַנְחֻם, מַה פְּתִיב
 לְמַעְלָה מִן הָעֲנִיָּן? רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ
 הַנְּעָרִים. וּכְתוּב אַחֲרָיו אַחַר הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם. בְּאוֹתָהּ
 שָׁעָה שֶׁהַנְּשָׂמָה יוֹשֶׁבֶת וְנִזְוִינֵת מֵאוֹתוֹ
 הָאֹזֵר שֶׁל מַעְלָה, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בּוֹ. שְׁאָמַר

הוּא, עוֹשֶׂה לוֹ הַכְּסָתָה וּמְבַרְךְ לוֹ. זֶהוּ
 שְׁפִתוֹב (בְּרֵאשִׁית טו) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 הָיָה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לֵאמֹר אֵל
 תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ שְׂכָרְךָ תִּרְבֶּה
 מְאֹד. אֵל אַבְרָם – זֹו הִיא הַנְּשָׂמָה.
 בְּמַחְזָה – כְּשֶׁהוּא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ. וּמָה
 אוֹמֵר לוֹ? אֵל תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגֵּן לְךָ
 שְׂכָרְךָ תִּרְבֶּה מְאֹד.

דְּבַר אַחַר, בְּמַחְזָה – זֶהוּ שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת כד)

שְׁלֹמֶעֱלָה מִכְּפֶסֶת הַכְּבוֹד הוּא, שְׁנֵאמַר (תהלים צז יא) אֹר אֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה. וּבְתִיב (ישעיה ס יט) וְהָיָה לָךְ ה' לְאֹר עוֹלָם. וְלֹא מִלְּאָךְ וְלֹא כֶּסֶף הַכְּבוֹד. וְדָוֵד אָמַר (תהלים כז א) ה' אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא.

וְאִזְלָא הָא, כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמַתּוּ שֶׁל צַדִּיק נִיטְלָה מֵאֹר כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְנִכְנָסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה. אִי זָכָתָה וְעוֹלָה לְמַעְלָה, אֵינּוּ דִין שְׂתִיתוּסְפָה לָהּ יוֹתֵר אֹר מִמָּה שְׂקִיבְלָה בְּרֵאשׁוֹנָה לִיפְנֵים בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּמִמֵּי מְקַבְּלַת אוֹתוֹ הָאֹר, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֶלְמָלֵא מְקַרָּא פְתוּב אִי אֶפְשָׁר לְאֹמְרוֹ, דְּכְתִיב אֵל תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מִגֵּן לָךְ, אָנֹכִי וְלֹא אַחֵר, וְלָמָּה, בְּשִׁבִיל שְׂשֻׁכְרָךְ הֲרַבְּהָ מְאֹד.

לשון הקודש

הַכְּבוֹד, וְנִכְנָסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה. אִם זָכָתָה וְעוֹלָה לְמַעְלָה - אֵינּוּ דִין שְׂתִיתוּסְפָה לָהּ יוֹתֵר אֹר מִמָּה שְׂקִיבְלָה בְּרֵאשׁוֹנָה לִפְנֵים בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּמִמֵּי מְקַבְּלַת אוֹתוֹ הָאֹר? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֶלְמָלֵא מְקַרָּא פְתוּב, אִי אֶפְשָׁר לְאֹמְרוֹ, שְׂכָתוּב (בראשית טו) אֵל תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מִגֵּן לָךְ, אָנֹכִי וְלֹא אַחֵר, וְלָמָּה? בְּשִׁבִיל שְׂשֻׁכְרָךְ הֲרַבְּהָ מְאֹד.

רַבִּי תַנְחוּם, לְבוּשׁ הַנְּשֻׁמָּה לְעוֹלָם הַבָּא הוּא אֹר זוהר שְׁלֹמֶעֱלָה מִכְּפֶסֶת הַכְּבוֹד הוּא, שְׁנֵאמַר (תהלים צז) אֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה. וּבְתוּב (ישעיה ס) וְהָיָה לָךְ ה' לְאֹר עוֹלָם. וְלֹא מִלְּאָךְ וְלֹא כֶּסֶף הַכְּבוֹד. וְדָוֵד אָמַר (תהלים כז) ה' אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא.

וְהוֹלֵךְ זֶה כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמַתּוּ שֶׁל צַדִּיק נִיטְלָה מֵאֹר כֶּסֶף

דָּבָר אַחֵר שְׂכָרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד, יֵשׁ לְךָ שְׂכָר
 הִרְבֵּה מְאֹד, עַל שִׁהְיָה לְךָ בְּרֵאשׁוֹנָה.
 וּמִתְלַבֶּשֶׁת מֵאוֹתוֹ הָאֹר, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל
 אוֹת א' מִשְׁמוֹ, וְנוֹתְנָה בְּרֵאשָׁה. כִּי הָא דְתַנּוּ, עֲתִיד
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיּוֹת עֲטָרָה בְּרֵאשׁ פֶּל צַדִּיק
 וְצַדִּיק לְעוֹלָם הַבָּא. וְאִיזְהוּ, זֶה אוֹת ה"א, כַּאֲשֶׁר
 בָּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְדִכְתִּיב בְּהַבְּרָאָה, בְּה"א בְּרֵאשׁ.

הַדָּא הוּא דְכְתִיב, וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֶךָ
 אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבָרָהֶם. לְהִיּוֹת הַנְּשָׂמָה
 שְׁלִימָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלִימוֹת וְהַטּוֹב, הַדָּא הוּא
 דְכְתִיב, (ישעיה סד ג) עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ
 יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ
 • (דף לג ע"א) •

רַבִּי יְהוּדָה בֶּן פִּזִּי, הָוָה לִיָּה הַהוּא אֲרִיסָא, וְהָוָה
 קָא מַצְעֵר לִיָּה, אָתוּ לְקַמִּיָּה ר' זִירָא וְר'

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וָאָרֶץ, שְׂכָתוֹב (בראשית ב) בְּהַבְּרָאָה, בְּה"א
 בְּרֵאשׁ.

זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם י) וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת
 שְׁמֶךָ אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבָרָהֶם, לְהִיּוֹת
 הַנְּשָׂמָה שְׁלֵמָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
 וְהַטּוֹב. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (ישעיה סב) עֵינַי לֹא
 רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ.
 רַבִּי יְהוּדָה בֶּן פִּזִּי הָיָה לוֹ הָאָרִיס הַהוּא,

דָּבָר אַחֵר, שְׂכָרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד – יֵשׁ לְךָ
 שְׂכָר הִרְבֵּה מְאֹד, עַל שִׁהְיָה לְךָ
 בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִתְלַבֶּשֶׁת מֵאוֹתוֹ הָאֹר,
 וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אוֹת אַחַת
 מִשְׁמוֹ, וְנוֹתְנָה בְּרֵאשָׁה. כִּי תְרֵי שְׁנֵינּוּ,
 עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיּוֹת עֲטָרָה
 בְּרֵאשׁ פֶּל צַדִּיק וְצַדִּיק לְעוֹלָם הַבָּא.
 וְאִיזְהוּ? זֶה אוֹת ה"א, כַּאֲשֶׁר בָּרָא שָׁמַיִם

אָבָא, אָמְרוּ לִיה מַאי עָבִיד מִר בְּאַרְיִסִיָּה. אָמַר
 לְהוֹן גַּבְרָא כִּי גָנִיב, מְאַרְיָה דְשִׁמְשָׁא יִזְהַר עֲלֵיהּ
 זִיזְהָרָא. אָמְרוּ לִיה, לָא לְעֵינֵן מִר בְּמַלְיָה. אָמַר
 לְהוֹ, וּמָה אַעְבִּיד וְהוּא מְצַעַר לִי. אָמְרוּ לִיה,
 יתְפַרְשׁ מִר מִינֵיהּ, וְיִתְהַיֵּי לְךָ.

עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי, אָמְרוּ לִיה לָא לְהַאי אַתִּינָא גַבְדָּהּ,
 אֶלָּא לִימָא לֶן מִר, הַשְּׁבָטִים בְּנֵי יַעֲקֹב, מָה
 אִינּוֹן לְעֶלְמָא דְאַתִּי. אָמַר לְהוֹ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 סְלִיק לְהוֹ לְמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא, וְכָל נְשַׁמְתָּא דְצַדִּיק
 דְסְלִיק, אִינּוֹן סְהַדִּין עַל עוֹבְדוֹי.

הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכב ג) יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה, זֶה
 יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה. שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים
 שְׁבָטֵי יִה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, בְּדִי לְהַעֲיֵד עַל כָּל צַדִּיק
 וְצַדִּיק מִיִּשְׂרָאֵל. וְלָמָּה, לְהִיזֹת כָּלָם מוֹדִים

לשון הקודש

אליה, אלא יאמר לנו מורנו, השבטים
 בני יעקב מה הם לעולם הבא? אמר להם
 הקדוש ברוך הוא: העלה אותם לישיבת
 הרקיע, וכל נשמת צדיק שעולה, הם
 מעידים על מעשיה.

זהו שכתוב (תהלים קכב) יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה,
 זו ירושלים של מעלה. ששם עלו שבטים
 שבטי יה עדות לישראל, בדי להעיד על

והיה מצער אותו. באו לפני רבי זירא
 ורבי אבא. אמרו לו: מה עושה מר עם
 אריסו? אמר להם: בשקאיש גניב, בעל
 השמש יזהר עליו וזהו. אמרו לו: לא
 מעין אדוני בדבריו? אמר להם: ומה
 אעשה, והוא מצער אותי. אמרו לו: יפרד
 אדוני ממנו וירוח לך.

בעודם יושבים, אמרו לו: לא לזה באנו

וּמְבָרְכִים לְשֵׁמוֹ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל
לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכִּיר אֶת שְׁלוֹ
וּמִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רָאָה מַה הִנְחֵתִי
בְּאֶרֶץ, וְזֵהוּ לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'.

וְהֵינּוּ דַתְנָן, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ מְדוּר לְפִי
כְבוֹדוֹ, וּלְפִי הָרְאוּי לוֹ. מֵאֵן דְּאֵתִי
מִרְאוּבֵן, שָׁם מְדוּרוֹ עִם הַצַּדִּיקִים מִן רְאוּבֵן, וְכֵן
כָּל שֶׁבֶט וְשֶׁבֶט. וּמֵאֵן דְּהוּא גַר מֵאוֹמוֹת הָעוֹלָם
וְנִתְגַּיֵּיר, מְדוּרוֹ בְּמְדוּר שְׁלֵ גֵרִים. וְהַשְּׁבָטִים,
עוֹמְדִים לְעֵדִים לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק. הֲדָא הוּא
דְכְּתִיב, שִׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל
לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמַתוּ שְׁלֵ צַדִּיק, יוֹדַעַת
וּמִפְּרֵת לְעוֹלָם הַבָּא, מַה שְּׂאִינּוּ יוֹדַע וּמִכִּיר
מִלֵּאדָּה הַמְּשֻׁרֵת. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ג' ו) אָמְרוּ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

מִרְאוּבֵן, שָׁם מְדוּרוֹ עִם הַצַּדִּיקִים מִן
רְאוּבֵן, וְכֵן כָּל שֶׁבֶט וְשֶׁבֶט. וְזֵהוּ שֶׁהוּא גַר
מֵאוֹמוֹת הָעוֹלָם וְנִתְגַּיֵּיר, מְדוּרוֹ בְּמְדוּר
שְׁלֵ גֵרִים. וְהַשְּׁבָטִים עוֹמְדִים לְעֵדִים לְכָל
צַדִּיק וְצַדִּיק. זֵהוּ שֶׁתּוֹב שִׁשָּׁם עָלוּ
שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת
לְשֵׁם ה'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמַתוּ שְׁלֵ צַדִּיק

כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק מִיִּשְׂרָאֵל. וְלָמָּה? לְהוֹת
כָּלֵם מוֹדִים וּמְבָרְכִים לְשֵׁמוֹ. זֵהוּ שְׁכַתּוֹב,
עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'. וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִכִּיר אֶת שְׁלוֹ וּמִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר:
רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רָאָה מַה הִנְחֵתִי בְּאֶרֶץ,
וְזֵהוּ לְהַדוֹת לְשֵׁם ה'.

וְהֵינּוּ שְׁשִׁנְנוּ, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ
מְדוּר לְפִי כְבוֹדוֹ וּלְפִי הָרְאוּי לוֹ. מִי שֶׁבֶט

צַדִּיק כִּי טוֹב, כִּי טוֹב מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרֵת. וּבְתִיב (תהלים)
 צו יא) אֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׂמְחָה.

רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (מיכה ז טו) כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וּמִיָּן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְמַעַבְד פּוֹרְקָנָא לְבָנֵינוּ, כְּאֵינוּן יוֹמִין דְּשַׁלַּח
 קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַלְקֵי כְּאֵינוּן
 מִכְּתָשִׁין לְמִצְרַיִם, בְּגִינֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, מַה בֵּין פּוֹרְקָנָא דָּא, לְפוֹרְקָנָא דְּמִצְרַיִם.
 פּוֹרְקָנָא דְּמִצְרַיִם הָוּה, בְּחַד מְלָכָא וּבְמַלְכוּ
 חַד. הָכָא, בְּכָל מַלְכִין דְּעֵלְמָא, וּבְכָל מַלְכוּתָא
 דְּעֵלְמָא. וּבְדִין אֲתֵינְקַר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל
 עֵלְמָא, וּבְכָל אֲרַעָא, וַיִּנְדְּעוּן כֻּלָּא שׁוֹלְטָנְתִּיה
 דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל עֵלְמָא, וּכְלָהוּ יִלְקוֹן

לשון הקודש

להוציא את ישראל, והלקח באותם
 המכות את המצרים בגלל ישראל.

בא וראה מה בין הנאולה הזו לנאולת
 מצרים. נאולת מצרים הייתה במלך אחד
 ובמלכות אחת, וכאן בכל מלכי העולם
 ובכל מלכות שבועולם, ואז יתכבד
 הקדוש ברוך הוא בכל העולם ובכל
 הארץ, ויודעו כלם את שלטונו של
 הקדוש ברוך הוא בכל העולם, וכלם

יודעת ומכרת לעולם הבא מה שאינו
 יודע ומכיר מלאך המשרת. זהו שכתוב
 (ישעיה א) אמרו צדיק כי טוב, כי טוב
 ממלאכי השרת. וכתוב (תהלים צו) אור זרע
 לצדיק ולישרי לב שמחה.

רבי אבא פתח ואמר, (מיכה ז טו) כימי צאתך
 מארץ מצרים אראנו נפלאות. עתיד
 הקדוש ברוך הוא לעשות נאולה לבניו
 באותם הימים ששלח הקדוש ברוך הוא

בְּמִכְתָּשֵׁין עֵילָאִין עַל חַד תִּרְיִן, בְּגִין דִּי סִרְבוּן
בְּהוֹן בִּישְׂרָאֵל.

וְכַד יִגְדְּעוּן שׁוּלְטָנוּתִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּמָא דְכְּתִיב, (זכריה יא ט) וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ. בְּדִין פְּלָהוּ יִתְנַדְּבוּן בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה סו כ) וְהִבִּיאוּ אֶת
כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לֵה'. בְּדִין יוֹדְמָנוּן
אַבְהָן בְּחֻדְוָה, לְמַחְמֵי פּוּרְקָנָא דְבְּנֵיהוּ בְּמִלְקָדְמִין.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מליכה ז טו) פִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

פְּרַשְׁת וִירָא

וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה: יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיָּה שְׁלֵשִׁים.
זְמַנָּא חַד נָפִיק ר' שְׁמַעוֹן, וְחָמָא עָלְמָא
דְּחָשׁוּךְ וְאַפִּיל, וְאַסְתַּתֵּם נְהוּרִיָּה. אָמַר לִיה לְרַבִּי
אַלְעָזָר בְּרִיָּה, תָּא וְנַחְזִי מַה בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֵת נְאֻלַת בְּנֵיהֶם כְּמוֹ מִקְדָּם. וְהוּ שְׁכַתוּב
פִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ
נִפְלְאוֹת.

פְּרַשְׁת וִירָא

וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה (בראשית יח) — יְהִיָּה
בְּגִימְטְרִיָּא שְׁלֵשִׁים. יוֹם אֶחָד יֵצֵא רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְרָאָה עוֹלָם חָשׁוּךְ וְאַפִּיל, וְנִסְתַּתֵּם
אוּרוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי אַלְעָזָר בְּנִי, בָּא וְנִרְאָה

לְקוּ בְּמִפּוֹת עֲלִיוֹנוֹת עַל כָּל אַחַת שְׁתֵּימ, מִשׁוּם שְׁסָרְבוּ בִּישְׂרָאֵל.

וְכַשְׁיִדְעוּ אֵת שְׁלֹטוֹנוּ שֶׁל הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ
הוּא, בְּכַתוּב (זכריה יד, ט) וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ, אִזּוּ כְּלָם יִתְנַדְּבוּ עִם יִשְׂרָאֵל
לְקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה סו)
וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה
לֵה'. וְאִזּוּ יוֹדְמָנוּ הָאֲבוֹת בְּשִׁמְחָה לְרֵאוֹת

הוא. אָזְלוּ, וַאֲשַׁבְּחוּ חַד מִלְּאֲכָא, דְּדָמֵי לְטוֹרָא
 רַבְרָבָא, וַאֲפִיֵּק תְּלָתִין שְׁלֵהוּבִין דְּנוֹרָא מִפּוּמִיָּה.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָה אֵת בְּעֵי לְמִיעֵבְדָּה,
 אָמַר לִיה בְּעֵינָא לְמַחְרַבִּיָּה לְעֵלְמָא, בְּגִין
 דְּלֹא שְׂכִיחֵי תְּלָתִין זַפְּאִין בְּדָרָא. דְּהָכִי גִזַּר קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא עַל אַבְרָהָם, וַאֲבָרָהֶם הָיָה יְהִיָּה, יְהִיָּה
 בְּגִימְטְרִיָּה תְּלָתִין הוּוּ. אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּמָטוּ
 מִינְךָ זִיל קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וַאֲיָמָא לִיה, בַּר
 יוֹחָאי שְׂכִיחַ בְּעֵלְמָא.

אָזְלַת הַהוּא מִלְּאֲכָא קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמַר
 לִיה, מָאֲרִי עֵלְמָא גְּלִי קַמְךָ מַה דְּאָמַר לִי
 בַר יוֹחָאי, אָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זִיל
 אַחְרַבִּיָּה לְעֵלְמָא, וְלֹא תִשְׁגַּח בֵּיה בְּבַר יוֹחָאי.

לשון הקודש

רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ, לָךְ לִפְנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לוֹ: בַּר יוֹחָאי
 מְצוּי בְּעוֹלָם.

חֲלַף הַמְּלָאךָ הַהוּא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. אָמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, גְּלוּי לִפְנֵיךָ
 מַה שְּׂאָמַר לִי בַר יוֹחָאי? אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: לָךְ תַּחְרִיב אֶת הָעוֹלָם וְאַל
 תִּשְׁגַּח בְּבַר יוֹחָאי.

מַה רוּצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הִלְכוּ וּמְצָאוּ
 מְלָאךָ אֶחָד שְׂדוּמָה לְהַר גְּדוֹל, וּמוֹצִיא
 שְׁלֵהָבוֹת אִשׁ מִפִּיו.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה אַתָּה רוּצָה
 לַעֲשׂוֹת? אָמַר לוֹ: אֲנִי רוּצָה לְהַחְרִיב אֶת
 הָעוֹלָם מִשׁוּם שְׂלֹא מְצוּיִים שְׁלִשִׁים
 צַדִּיקִים בְּדוֹר, שְׂפָךְ אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל אַבְרָהָם, וַאֲבָרָהֶם הָיָה יְהִיָּה,
 יְהִיָּה בְּגִימְטְרִיָּה שְׁלִשִׁים הֵם. אָמַר לוֹ

כֹּדֶר אֶתְּא, חֲזִייה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַלְאָכָא, אָמַר לִיה
 אִי לָא תִיזַל, גְּזַרְנָא עֲלֶךָ דְּלֹא תִיעוּל
 לְשִׁמְיָא, וְתִהְיִי בְּאַתֵּר דְּעִזָּא וְעִזָּא"ל. וְכֹדֶר תִּיעוּל
 קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אִימָא לִיה, וְאִי לִית תְּלַתִּין
 זַכָּאִין בְּעֵלְמָא, לִיהוּזִין עֲשָׂרִים. דְּהֲכִי כְּתִיב לָא
 אֶעֱשֶׂה בְּעַבּוּר הָעֲשָׂרִים. וְאִי לִית עֲשָׂרִים, לְהוּזִין
 עֲשָׂרָה, וְאַחַר כֵּן כְּתִיב, לָא אֶשְׁחִית בְּעַבּוּר
 הָעֲשָׂרָה. אִי לִית עֲשָׂרָה לְהוּזִין תְּרִין, דְּאִינּוּן אֲנָא
 וּבְרִי. דְּהֲכִי כְּתִיב, (דברים יט טו) עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים
 יָקוּם דְּבָר, וְאִין דְּבָר אֶלָּא עוֹלָם, דְּכְתִיב (תהלים לג ו)
 בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וְכוּ'. וְאִי לִית תְּרִין, הָא אִית
 חֵד, וְאֲנָא הוּא. דְּכְתִיב (משלי י כה) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם.
 בִּיה שְׁעֵתָא נִפְק קָלָא מִן שְׁמִיָּא וְאָמַר, זַכָּאָה
 חוֹלְקָךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא גְזַר

לשון הקודש

עֲשָׂרָה - שִׁיחֵיו שְׁנַיִם, שְׁהִם אֲנִי וּבְנִי.
 שְׁכָךְ כְּתוּב (דברים יט) עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים
 יָקוּם דְּבָר, וְאִין דְּבָר אֶלָּא עוֹלָם, שְׁכְּתוּב
 (תהלים לג) בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וְכוּ'. וְאִם
 אִין שְׁנַיִם - הָרִי יֵשׁ אַחַד, וְאֲנִי הוּא,
 שְׁכְּתוּב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. בְּאוֹתָהּ
 שְׁעֵה יֵצֵא קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר: אֲשֶׁרִי
 חֲלֹקְךָ, רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 גְזַר לְמַעְלָה, וְאַתָּה מְבַטֵּל לְמַטָּה. בְּוִדְאִי

בְּשִׁפְטָא, רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת הַמַּלְאָךְ.
 אָמַר לוֹ: אִם לָא תִלְךְ, גְּזַרְנִי עֲלֶיךָ שְׁלֹא
 תִכְנַס לְשָׁמַיִם, וְתִהְיֶה בְּמָקוּם שֶׁל עִזָּא
 וְעִזָּא"ל. וּבְשִׁתְּכַנַּס לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, אָמַר לוֹ, וְאִם אִין שְׁלֹשִׁים צַדִּיקִים
 בְּעוֹלָם, אִזְ שִׁיחֵיו עֲשָׂרִים, שְׁהָרִי כְּתוּב
 לָא אֶעֱשֶׂה בְּעַבּוּר הָעֲשָׂרִים. וְאִם אִין
 עֲשָׂרִים, שִׁיחֵיו עֲשָׂרָה, וְאַחַר כֵּן כְּתוּב
 לָא אֶשְׁחִית בְּעַבּוּר הָעֲשָׂרָה. אִם אִין

לְעִילָא, וְאֵת מְבַטֵּל לְתַתָּא, בְּוֵדַאי עֶלְדָּךְ
 אֲתִמְר (תהלים קמה יט) רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה.

פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת

וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֵל יַעֲקֹב הַלְעִיטְנִי נָא מִן הָאָדָם
 הָאָדָם הַזֶּה. אִמַּאי כְּתִיב תִּירִי זְמִנִי
 הָאָדָם. אֵלָא, בְּגִין דְּכָל מַה דְּאִית לִיה אָדָם, הוּא
 אָדָם, כְּמַה דְּאֵת אָמַר וַיַּעַצ הָרֵאשׁוֹן אֲדַמוֹנִי.
 וְתַבְּשִׁילוֹ דִּילִיה אָדָם, דְּכְתִיב הַלְעִיטְנִי נָא מִן
 הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה. וְאַרְעָא דִּילִיה אָדוּמָה, דְּכְתִיב
 אֲרַעָה שַׁעִיר שִׁדָּה אָדָם. וְגוֹבְרִין דִּילִיה אָדוּמִין,
 דְּכְתִיב (בראשית לו מג) הוּא עֲשׂוּ אֲבִי אָדָם. וּמֵאן דְּזַמִּין
 לְאֵת־פְּרַעָא מִנִּיה אָדָם, דְּכְתִיב (שה"ש ה י) דוֹדִי צַח
 וְאָדָם. וְלְבוּשִׁיה אָדָם, דְּכְתִיב (ישעיה סג ב) מְדוּעֵ אָדָם
 לְלְבוּשֶׁךְ, וְכְתִיב (שם סג א) מִי זֶה בָּא מֵאָדָם.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הָאָדָם הַזֶּה, וְאַרְצוֹ אֲדָמָה, שְׁכַתוֹב (שם לב)
 אֲרַעָה שַׁעִיר שִׁדָּה אָדָם. וְאַנְשׂוֹי אֲדָמִים,
 שְׁכַתוֹב (שם לו) הוּא עֲשׂוּ אֲבִי אָדָם. מִי
 שְׁעֵתִיד לְהַפְרַע מִמֶּנּוּ אָדָם, שְׁכַתוֹב דוֹדִי
 צַח וְאָדָם. וְלְבוּשׁוֹ אָדָם, שְׁכַתוֹב (ישעיה סג)
 מְדוּעֵ אָדָם לְלְבוּשֶׁךְ, וְכַתוֹב (שם) מִי זֶה
 בָּא מֵאָדָם.

עֶלְדָּךְ כְּתוֹב (תהלים קמה) רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה.
פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת
 וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֵל יַעֲקֹב הַלְעִיטְנִי נָא מִן
 הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה (בראשית כח). לְמַה כְּתוֹב
 כְּעַמִּים הָאָדָם? אֵלָא מְשׁוּם שְׁכָל מַה
 שְׁיֵשׁ לוֹ אָדָם, הוּא אָדָם, כְּמִוּ שְׁנַאֲמַר
 (שם) וַיַּעַצ הָרֵאשׁוֹן אֲדַמוֹנִי. וְתַבְּשִׁילוֹ
 אָדָם, שְׁכַתוֹב הַלְעִיטְנִי נָא מִן הָאָדָם

סִתְרֵי תוֹרָה

**תָּא תַּזִּי, שְׁבַעַה יוֹמִין עֵלְאִין, בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּעֵלְמָא. וְעֵלְיֵיהּ שְׁתִּיל וּבְנֵי עֵלְמִין.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות לא יז) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה',
וְלֹא כְּתִיב בְּשֵׁשֶׁת.**

**וְלִקְבִיל אִינוּן שְׁבַעַה יוֹמִין עֵלְאִין, בְּרָא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא שְׁבַעַה זַפְאֵי קְשׁוּט,
לְקַיְימָא לֹון, וְלֹאֲנַהֲרָא לֹון, כֹּל חַד וְחַד לְקַבִּיל
יוֹמֵיהּ. וְשְׁתִּיל לְהוּ, כֹּל חַד וְחַד בְּדָרָא דְאֵתְחַזִּי
לֵיהּ. וְאִינוּן אֲבָהֶן דְּעֵלְמָא, אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וְיוֹסֵף וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד.**

**וְאִינוּן אִיקְרוּן חֲרִים, חֲרֵרֵי קְדָם, דְּאִינוּן תְּלִיין
מֵאִינוּן שְׁבַעַה יוֹמִין עֵלְאִין דְּאַמְרֵן.
שִׁיתָא יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית, וְשְׁבִיעָא דְּקַיְימָא וְאַזִּיל**

לשון הקודש

סִתְרֵי תוֹרָה

וְאַחַד בְּנֵי יוֹמוֹ. וְשְׁתִּיל אֹתָם כֹּל אֶחָד
בְּדוֹר הָרְאוּי לוֹ, וְהֵם אֲבוֹת הָעוֹלָם,
אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיוֹסֵף וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְדָוִד.

וְהֵם נִקְרְאוּ חֲרִים, חֲרֵרֵי קְדָם, שְׁהֵם
תְּלוּיִים מֵאֹתָם שְׁבַעַה הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים
שְׁאַמְרֵנוּ. שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְשְׁבַעַה
שְׁעוֹמְדֵת וְהוֹלֶכֶת לְפָנֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב

**כֹּא וְרָאָה, שְׁבַעַה יָמִים עֲלִיוֹנִים בְּרָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, וְעֵלְיֵיהֶם שְׁתִּיל
וּבְנֵה עוֹלָמוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (שמות כ) כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה', וְלֹא כְּתוּב בְּשֵׁשֶׁת.
וּכְנִגְדֵּי אֹתָם שְׁבַעַה יָמִים עֲלִיוֹנִים, בְּרָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְצֵן שְׁבַעַה צְדִיקֵי
אַמְתָּ, לְקַיְיֵם אֹתָם וּלְהֵאִיר לָהֶם, כֹּל אֶחָד**